

Giới thiệu Mùa Xuân Của Tiểu Nhũ Mầu

Một truyện tình cảm mới vừa được gửi đến bạn đọc trên trang đọc truyện online đầy những điều thú vị, là câu chuyện với chủ đề tình yêu nhưng không hề nhàm chán mà ngược lại thu hút từ trong chính những chi tiết, hình tượng nhân vật. Hãy cùng theo dõi truyện với nhan đề Mùa Xuân Của Tiểu Nhũ Mầu

Là mùa xuân, truyện đã gọi mở nhay từ ban đầu, là mùa của mọi sự bắt đầu cũng như bắt nguồn của những vui vẻ, thoải mái. Ban đêm tâm trạng buồn chán, học trò Đỗ Viện Viện đánh bùm bùm bàn phím, chăm chăm tiến vào game online mà bạn tốt giới thiệu.

Sau khi tiến vào trò chơi, Đỗ Viện Viện lựa chọn chức nghiệp mà cô thường dùng, Đạo sĩ.

Đạo sĩ, tục xưng “Vũ em”, xem cũng có thể biết được ý nghĩa, là loại nhân vật phụ trợ trong trò chơi, nếu gia nhập tổ đội, chức nghiệp này trừ bỏ quyền trông coi sinh tử của người trong đội, người chơi còn có thể gia tăng giá trị các kỹ năng phụ trợ linh tinh tỷ như gia tăng thời gian phòng ngự nhất định.

Bởi vì thăng cấp là một quá trình thống khổ lâu dài, cho nên chức nghiệp này trở thành chức nghiệp được mọi người yêu nhất, trừ bỏ thời điểm xoát đại quái phải tập trung tinh thần, còn lại thời gian luyện cấp có thể lựa chọn chức năng “Tự động đi theo”. Nói cách khác, chính là người không cần làm gì cũng có thể theo đội hữu thăng cấp. Ngại bỏ được tiêu vũ em yếu đuối sao? Vì thế, một đường cùng một đường cùng xoát kinh nghiệm. Tuyệt vời!

Tóm lại, Đỗ Viện Viện quyết định tạo nhân vật này, tiến vào trò chơi. Liệu trò chơi kết thúc ra sao, thú vị đến cỡ nào, còn điều gì bất ngờ nữa, hãy cùng theo dõi truyện để giải đáp thắc mắc. Bạn cũng có thể tìm đọc những truyện khác cùng thể loại như: Chuyên Gia Luyện Cấp, Miêu Á Xuyên Không...

Bạn đang đọc truyện *Mùa Xuân Của Tiểu Nhũ Mầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Bảo Bệ Hp Tốt

(HP: Health point: giá trị tính mệnh, tính mạng, sinh mệnh. . . máu. . .) Ban đêm tâm trạng buồn chán, học trò Đỗ Viện Viện đánh bùm bùm bàn phím, chăm chăm tiến vào game online mà bạn tốt giới thiệu.

Sau khi tiến vào trò chơi, Đỗ Viện Viện lựa chọn chức nghiệp mà cô thường dùng, Đạo sĩ.

Đạo sĩ, tục xưng “Vũ em”, xem cũng có thể biết được ý nghĩa, là loại nhân vật phụ trợ trong trò chơi, nếu gia nhập tổ đội, chức nghiệp này trừ bỏ quyền trông coi sinh tử của người trong đội, người chơi còn có thể gia tăng giá trị các kỹ năng phụ trợ linh tinh tỷ như gia tăng thời gian phòng ngự nhất định.

Bởi vì thăng cấp là một quá trình thống khổ lâu dài, cho nên chức nghiệp này trở thành chức nghiệp được mọi người yêu nhất, trừ bỏ thời điểm xoát đại quái phải tập trung tinh thần, còn lại thời gian luyện cấp có thể lựa chọn chức năng “Tự động đi theo”. Nói cách khác, chính là người không cần làm gì cũng có thể theo đội hữu thăng cấp. Ngại bỏ được tiêu vũ em yếu đuối sao? Vì thế, một đường cùng một đường cùng xoát kinh nghiệm. Tuyệt vời!

Tóm lại, Đỗ Viện Viện quyết định tạo nhân vật này, tiến vào trò chơi.

0 cấp tiểu vũ em – [Ham Chơi Viện Viện], hi vọng rạo rức.

Vào trò chơi, Đỗ Viện Viện không có bị choáng váng đầu bởi màu sắc rực rỡ của hệ thống trò chơi, làm từng bước hoàn thành các nhiệm vụ vào cửa. Nàng nhìn lên đồng hồ, nếu không có bất cứ chuyện gì xảy ra, nàng sau hai giờ có thể thuận lợi lên 20 cấp.

(1)

[Bản đồ Hàm Thoại] [Ham Chơi Viện Viện] : Tiểu hào* 20 cấp cần tổ đội thăng cấp, tổ đội thăng cấp nha, chức nghiệp vũ em, bảo vệ HP tốt đây.....

*Tiểu hào: có thể hiểu là những người từng chơi game giờ chơi lại...

Hiện tại đã gần ba giờ sáng, Đỗ Viện Viện xoát hơn mười lần nhưng không có người phản ứng.

Đúng lúc này, lúc này ở bên góc màn hình, chỗ vị trí có thể làm cho người khác thấy rõ hiện lên một cái Lạt bá lấp lánh.

[Đại Lạt Bá] [Ban Ngày Không Hiểu Gia Hắc] : Vô Danh! Chờ mở lên 71 cấp, Thiên Nhận chính là lão tử đích!

[Đại Lạt Bá] [Ban Ngày Không Hiểu Gia Hắc] : Lão tử chính là thích cùng với người tranh đoạt Mị Nương, người làm sao có thể không phục?

Lạt Bá trên màn hình thay phiên nhau đổi mới, Đỗ Viện Viện mở thương điểm nhìn vào giá của Lạt Bá trong trò chơi.

Đại Lạt Bá 50000 trò chơi tệ. Tiểu Lạt Bá 10000 trò chơi tệ. (trò chơi tệ: tiền trong trò chơi)

Mà vị ngoại gia này kêu [Ban Ngày Không Hiểu Gia Hắc] đã muốn xoát mấy chục lần đều đòi các kiểu mắng ngoại gia kêu [Vô Danh] .

Lòng hiếu kì thúc dục, Đỗ Viện Viện lại mở bảng xếp hạng các ngoại gia.

Cấp bậc đứng đầu bảng (mần cấp 70 cấp)

Đệ nhất danh: Vô Danh 70 cấp – Phong hào: Thiên Nhận.

Đệ nhị danh: Ban Ngày Không Hiểu Gia Hắc 70 cấp – Phong hào: Thiên Khung.

Đệ tam danh: Mị Nương 70 cấp – Phong hào: Hoa Quỳnh.

[Đại Lạt Bá] [Mị Nương] : Tốt lắm lão công, mắng đến mắng đi không có ý nghĩa, Vô Danh sẽ không cùng ngươi xoát loa.

Đỗ Viện Viện chắc lưỡi, ôi uy, vừa mới tiến vào trò chơi liền gặp NP của tam đại cao thủ ngoại gia!

Nàng vừa ở Hầm Thoại tổ đội, vừa xem loa bát quái, mười phút đồng hồ trôi qua, ngoại gia đứng thứ nhất [Vô Danh] quả thực không có xuất hiện, có thể là đã đi ngủ đi.

[Bản đồ Hầm Thoại] [Ham Chơi Viện Viện]: Tiểu hào 20 cấp cần tổ đội thăng cấp, tổ đội thăng cấp, chức nghiệp vú em

Mẹ, bảo toàn HP tốt đấy.

Ngay tại lúc Đỗ Viện Viện liên tục rao, nàng liền nhận được một cái thư tán gẫu riêng.

[Mặc] tán gẫu riêng [Ham Chơi Viện Viện]: Đến chỗ mã phu.

Đỗ Viện Viện nhìn bản đồ, mở chức năng “Tự tìm kiếm”, nhấn chuột vào mã phu, chỉ thấy áo trắng bông bông của Ham Chơi Viện Viện chuyển đến giữa thành thị hoang vắng liền chạy chậm lại.

Rất nhanh, nàng nhìn thấy một ngoại gia quần áo rách nát 15 cấp [Mặc].

Đỗ Viện Viện bỗng trùng mắt một cái xem thường, nàng vốn muốn tìm một cái cấp bậc cấp hơn mình cùng xoát kinh nghiệm, chính là Tiểu Pháp sư trước mắt khẳng định là không thỏa mãn được như cầu của mình. (Đặc điểm của chức nghiệp Pháp sư: Máu ít, lực công kích cao, trang bị rất hiếm lại cấp bậc quá nhỏ = phế vật)

Vì thế, nàng không nhận được gõ chữ trắng xanh.

[Ham Chơi Viện Viện]: Cấp bậc này của ngươi được không?

[Mặc]: Đi theo ta.

Đỗ Viện Viện thấy hần quay người bước đi, vội vàng chọn chức năng theo sau, rồi ngồi ở máy tính giữ, thành thoi cắt móng tay, vì mục đích ban đầu nàng không phải làm các thao tác khác.

Lúc này, Lạt Bá lại bắt đầu xoát.

[Đại Lạt Bá][Ban Ngày Không Hiểu Gia Hắc]: Vô Danh, ngươi là rùa đen rứt đầu, lão tử ở Thái Tử Phong chờ ngươi nửa tiếng, TM (con mẹ nó) ngươi có phải hay không là ông già?

Chức năng đi theo không ảnh hưởng đến nói chuyện phiếm, Đỗ Viện Viện gặp ngoại gia [Mặc]. Đối với lộ tuyến am hiểu sâu, đoán rằng hần có thể là tiểu hào, cho nên mới không cần tìm hiểu tin tức đường đi.

[Ham Chơi Viện Viện]: Uy, ngươi đã gặp qua ngoại gia kêu Vô Danh sao? Lão bà của hần có phải hay không bị người ta cấp đoạt đi rồi?

[Mặc] hời hợt nói: Ta nghĩ, hần đơn giản là thiếu một người giúp thăng cấp. Trò chơi mà thôi.

[Ham Chơi Viện Viện]: ㄣ (͡ _ ͜) ㄣ Cũng đúng. A, hay chúng ta đi Thái Tử Phong xem đại chiến thế kỉ đi!

[Mặc]: Ngươi như thế nào còn không hiểu, Vô Danh sẽ không đi.

[Ham Chơi Viện Viện]: Hần vì cái gì mà không đi? Ta căn bản nếu là đệ nhất khẳng định muốn đi a, muốn trang bị có trang bị, muốn cấp bậc có cấp bậc, bị đệ nhị mắng thành ra như vậy quả thực cũng rất mất mặt đi!

Tiểu Pháp sư không nói gì nữa nhưng thái độ tựa hồ có một chút khinh thường.

Đợi đến khi chạy đến chỗ quái tụ tập trên bản đồ, hấn dẫn đầu chỉ huy Viện Viện đứng ở một chỗ BUG được che dấu. Vị trí kia có thể được nói là lỗ hổng của hệ thống, quái vật không thể đứng gần ngoại giả để công kích, mà ngoại giả cũng kiếm lợi dụng lỗ hổng này, có thể ở trong mà giúp đồng đội thêm huyết, lại được một đồng kinh nghiệm lớn.

Đỗ Viện Viện nhìn điểm kinh nghiệm của chính mình không ngừng tăng nhanh, lại nhìn Tiểu Pháp sư lợi dụng kỹ năng quần công hăng hái đấu với đám quái vật ở giữa, không nhịn được nhảy nhót hoan hô.

[Ham Chơi Viện Viện]: oa, sáng khoái ah! $\sim(\geq \nabla \leq)/\sim$ tuyệt tuyệt tuyệt

[Mặc]: Thêm huyết.

Bị hấn nhắc nhở như vậy, Đỗ Viện Viện thấy giá trị sinh mệnh hấn cơ hồ sắp chạm tới đáy. Nơi đây, cấp bậc quái vật thiết kế đều là 21 cấp, chỉ thấy thân thể nhỏ bé gầy yếu của hấn ở trong gió lay động, ngổn ngang.

[Ham Chơi Viện Viện]: Ngượng ngùng, hưng phấn quá độ, thiếu chút nữa hại người chết, (*^__^*) hi hi. ...

[Mặc]:...

Mười lăm phút sau.

[Tin tức hệ thống]: chúc mừng ngoại giả[Ham Chơi Viện Viện] thăng lên 21 cấp.

[Ham Chơi Viện Viện]: Ta thăng cấp, chúng ta đổi bản đồ.

[Mặc]: Đi, đi đâu?

[Ham Chơi Viện Viện]: Thái Tử Phong!

[Mặc]:...

[Ham Chơi Viện Viện]: Ai nha, đi xem thôi, ta muốn trông thấy bản đồ đệ nhất quý danh.

[Mặc]: Thái Tử Phong quái trên 68 cấp. Đi sao?

[Ham Chơi Viện Viện]: Gặp lại bằng không thấy, chúng ta tiếp tục thăng cấp đi!

[Mặc]:

Bất quá thông qua đoạn hội thoại này, Đỗ Viện Viện có thể khẳng định Mặc là tiểu hào, nếu không như thế nào đối với bản đồ phân bố quái vật nắm rõ như lòng bàn tay.

[Ham Chơi Viện Viện]: Đại danh người là chức nghiệp gì?

[Mặc]: Chiến sĩ. (Hấn tựa hồ cũng không kiêng dè)

[Ham Chơi Viện Viện]: Bao nhiêu cấp?

[Mặc]: Thêm huyết. Đừng làm cho ta nhắc nhở người lần nữa.

[Ham Chơi Viện Viện]: Nga....

Đỗ Viện Viện mếu máo, thành thành thật thật thêm cho hấn miễn huyết, lại tặng thêm một cái kỹ năng phòng ngự.

Nàng thừa nhận chính mình không có trách nhiệm tư tưởng như Vú em, Tiểu Pháp sư ở phía trước hăng hái dẫn đầu chiến đấu, hơn nữa lại tìm cho nàng một vị trí tốt nhất để quái không thể công kích, mà nàng lại thản nhiên vừa ăn vừa nói chuyện.

[Ham Chơi Viện Viện]: Người đói không, ta đang ăn mì tôm.

[Mặc]: Sau đó?

[Ham Chơi Viện Viện]: Ừ? Cái gì sau đó? < đôi biểu tình đáng yêu trong nháy mắt>

[Mặc]: Ta chết rồi lại chạy về đây người có biết không?

Đỗ Viện Viện trong nháy mắt liền bị hóa đá, thời điểm nàng đi pha mì tôm đã quên thông báo cho Tiểu Pháp sư tạm dừng trước.

[Ham Chơi Viện Viện]: Thực xin lỗi, ta xem người thao tác thành thạo như vậy.....Là đi.....Ta sai rồi..... < biểu tình chỉ tay vào kẻ thù>

Khuôn mặt hẹp dài của Tiểu Pháp sư hiện lên tia bất đắc dĩ, không có đáp lại.

Tuy rằng Đỗ Viện Viện không có được lời đáp lại của Mặc, nhưng nàng có thể tưởng tượng được, một người nào đó ở chỗ trước màn hình khác khuôn mặt hẳn là đang méo mó.

Sau hai giờ.

[Ham Choi Viện Viện] 25 cấp.

[Mặc] hơn 24 cấp.

Đỗ Viện Viện nhìn cấp bậc tăng cao càng có tinh thần, hoàn toàn không nhìn thấy Tiểu Pháp sư đã vất vả thế nào.

[Mặc]: Một nhọc.

[Ham Choi Viện Viện]: Chính là ta sẽ không như vậy. Người xem, ta vẫn thêm huyết cho người, người rút cuộc không cần hy sinh nữa. Không cần vứt bỏ ta....

[Mặc]: Không được, ngày mai ta có khóa.

[Ham Choi Viện Viện] nhấc tay nói ra một chủ ý cùi bắp: Cũng không cần lên lớp quá sớm a, hiện tại mới là năm giờ sáng, còn cách giờ lên khóa hẳn 3 giờ, ngủ không bằng không ngủ, đợi thời điểm đi học hãy ngủ.

[Mặc]: Khi đi học không thể ngủ. Buổi tối luyện nữa đi.

Đỗ Viện Viện không nghĩ tới [Mặc] cư nhiên lại là học sinh hiếu học, cần cù thật thà như vậy, nếu người ta đã nói như vậy, chính mình lại cứ tiếp tục thế cũng không được, vì thế nàng cùng Mặc tạm thời ngừng lại.

Hẹn nhau đúng tám giờ tối nay sẽ gặp mặt.

Còn có, nàng may mắn không có trư thấy người thấp, nếu không nhất định không bỏ qua cơ hội này điên cuồng thăng cấp, hơn nữa lại còn là vị tiểu Pháp sư thao tác thuần thục này.

(2)

Ngày hôm sau, khóa sáng.

Đỗ Viện Viện điên cuồng chơi một đêm liền ghé vào bàn ngủ mê mệt.

Nhưng mà, lúc này nàng ngủ, lại bỏ lỡ khóa tin học này yêu thích nhất, ... Lão sư Trần sư huynh dạy thay!

Tên hẳn kêu Trần Mặc, người cũng như tên, bình thường không nói nhiều lắm.

Trần Mặc có một đôi mắt dài và ánh mắt đẹp đến lạ lùng, con ngươi đen luôn sáng ngời, vẻ mặt luôn lãnh đạm như nước.

Hắn là thực sĩ của hệ máy tính, bởi vì thành tích ưu việt, thường xuyên giúp giáo viên dạy thay lúc bận rộn. Bởi vì người ta bộ dạng đẹp trai, khóa học cũng diễn ra tốt đẹp, mọi người bình thường thân thiết sẽ gọi hắn là Trần sư huynh. Lần đầu tiên Đỗ Viện Viện nhìn thấy Trần Mặc, nàng bất giác không biết là đã bị nụ cười của hắn hấp dẫn, từ đó về sau, các khóa tin học đều có thân ảnh yêu kiều của Viện Viện.

Mỗi khi đến khóa tin học, Đỗ Viện Viện đều không có lập trường gì tạo ra tâm tính “tốt bụng”, “dụ dỗ” Trần sư huynh phụ đạo.

Khi Trần Mặc đưa mười ngón tay dài thành thạo đánh bàn phím trước mắt cô, không nhận được mừng thầm, hy vọng rằng chính mình có thể hóa thành con chuột hoặc bàn phím hoặc tấm đệm để con chuột thử.

Bạn đang đọc truyện *Mùa Xuân Của Tiểu Nhũ Mâu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Đại Thần, Cứu Ta...

“Về mặt cầu xin để làm gì? Bởi vì bỏ lỡ khóa máy tính?” Tô Hồng Thuận vỗ vỗ vai Đỗ Viện Viện. Đỗ Viện Viện chu miệng gật đầu: “Ta quên là khóa mấy ngày nay là hẳn giảng, Mặc của ta...”

Đề cập tới chuyện Đỗ Viện Viện thăm mền Trần Mặc, đã là bí mật được công khai trong lớp nhưng mà bản thân Trần Mặc tựa hồ đối với chuyện này hoàn toàn không biết.

Tô Hồng Thuận làm động tác buồn nôn, “Ngươi đi thổ lộ đi, hần lại không có bạn gái.”

“Kia làm sao được, vạn nhất bị cự tuyệt, về sau gặp mặt sẽ rất xấu hổ a...” Đỗ Viện Viện không phải không nghĩ tới, thư tình viết một phong rồi lại một phong, nhưng là không có đủ can đảm để gửi tới tay Trần Mặc.

Tô Hồng Thuận cười khúc khích: “Đã quên không nói cho ngươi biết, Mặc của ngươi hôm nay đáy mắt có chút đen, sắc mặt quá kém, có thể là ngủ không tốt.”

Đỗ Viện Viện vô cùng kích động: “A?..... Cần ta nấu cho hán canh gà bồi bổ sao?”

“VẬY nhìn cách ăn ở của ngươi, chủ yếu là thấy ngươi lười, có thể vượt qua sự lười biếng của bản thân mà ninh canh gà mới là ngạc nhiên đó.”

“.....” Đỗ Viện Viện ngênh ngang mà đi, cao mặt ngẩng đầu, vì cô thích Trần sư huynh, canh gà đương nhiên là có thể.

Đỗ Viện Viện là người của trường phái hành động, bất người quyết định sau khóa chiều sẽ vào siêu thị mua nguyên liệu nấu ăn, tự nghĩ ra hình ảnh đáng khinh cô tự uy Trần sư huynh uống canh gà, thêm một chút nhạc nữa.

Trở về kí túc xá, cô thấy còn chưa đến giờ hẹn luyện cấp, cho nên quyết định làm canh gà trước. Sau hai giờ, món canh gà thơm ngon ra lò, nàng cấp cho chính mình một muổng nhỏ, còn lại hết thảy đem cho Trần lão sư bồi bổ thân thể, hắc, thật là cảm động, thật là cảm động đi.

Nghĩ vậy, Đỗ Viện Viện tinh thần hăng hái, vui vẻ đi lên cầu thang.

Trong phòng kí túc xá của nghiên cứu sinh, Trần Mặc đứng giờ lên, khi hần đến cửa kí túc xá phát hiện ra một nồi đun nước sôi đặt giữa hành lang (Bạch: muối bái phục tỷ này sát đất, để vào nồi đun nước sôi????) dưới nồi đun nước còn hé ra một tờ giấy, hần nhặt lên thì thấy:

“Mặc, uống hết chỗ canh này, nồi đặt ở giá rửa chén ở cantin, ta sẽ lên thu hồi.”

“Mặc.....?” Trần Mặc nhìn chằm chằm cái nồi cực lớn kia, một đầu đầy hắc tuyến. Tình yêu cả men được thấy nhiều, tình yêu nồi đun nước sôi lớn là lần đầu tiên nhìn thấy đi (Bạch: kể ra hôm nay muối cười hơi nhiều, ...tình yêu...). Hần vừa tức giận vừa buồn cười, suy nghĩ một lát liền cấp tài liệu ở vách, bê nồi đun nước lên lập tức đi vào kí túc xá.

Đợi đến khi tiếng cửa phòng vang lên, Đỗ Viện Viện ở góc cầu thang ló ra, mặt đỏ bừng, miêng ngây ngô cười. Cô có thể giữ nhiệt cho hồ, Trần sư huynh hẳn là đã đem nồi đun nước dùng rồi đi.

(3)

Trời có thể sụp, đất có thể rung, thời gian luyện cấp không thể quên!

Vừa đến 8 giờ, Đỗ Viện Viện xinh đẹp khả ái nhanh chóng tiến vào trò chơi, là người được mọi người cho là lười thành tính, hiện giờ chính mình lại luyện cấp với tiểu máy móc Mặc.

Leng keng! Hệ thống nhắc nhở: Hảo hữu của ngài [Mặc] đã login.

Đỗ Viện Viện trong mắt cháy ra hoa, thật sự là hài tử ngoan, rất có khái niệm về thời gian.

Nhưng là, không chờ nàng tán gẫu với [Mặc], nàng đã nhận được một cái tin tức, cùng vui buu kiện vài món trang bị.

“Thay trang bị đi, đến Tri Chu Động chờ ta, chút nữa gặp lại.”

Đỗ Viện Viện vô tình “nga” lên một tiếng, kế tiếp mở buu kiện kiểm tra.

Không phải lam trang bị, không phải là tử trang bị... Mà là kim.

Trang bị?!

Kim trang thuộc loại cực phẩm thuộc tính trung trang bị tốt, thiết nghĩ cách đoạt được kim trang nhanh nhất đối với đa số ngoạn gia mà nói chỉ có một cách: Mua bằng nhân dân tệ.

Bởi vậy Đỗ Viện Viện luống cuống tay chân gọi [Mặc], mà [Mặc] lại vào trạng thái ly tuyến.

Đỗ Viện Viện do dự nhúu mày, tuy rằng là trang bị hoàng kim dưới 30 cấp, nhưng mà so sánh với tử trang 40, 50 cấp ngoạn gia mà nói, bọn họ chỉ có phần ghen tị lẫn tức.

Đỗ viện Viện là lão ngoạn gia bí mật, nàng chưa bao giờ dùng nhân dân tệ để tham gia trò chơi, trò chơi thôi mà, giải trí là chính.

Hừ,Mặc. Tiểu tử thôi này, khẳng định là cầm tiền của nhà đi tiêu sài, rất đáng giận!

Lúc này phía trên trò chơi hiện lên một cái quảng cáo màu đỏ, biểu ngữ được treo chuyển động giữa không trung.

[Tin tức hệ thống]: Thi đấu PK đang tiến hành, cuối ngày 30, cuối cùng ngoạn gia Vô Danh dành được vị trí vô lâm minh chủ, đạt được bộ y phục độc nhất vô nhị [Ám Kim Long giới] từ hệ thống phát.

Đỗ Viện Viện không khỏi thở hộc vì kinh ngạc, ám kim trang bị là trang bị hoàng kim siêu việt hiếm có, thuộc tính của hẳn hơn phân nửa là dựa theo chức nghiệp của ngoạn gia mà gia tăng lực công kích, hơn nữa đối với chiến sĩ mà nói, gia tăng thuộc tính công kích +1 quả là khó khăn, mà [Ám Kim Long giới] hệ thống phát ra lực công kích +10.

Trong khi Đỗ Viện Viện hẳn còn cảm thán, cửa sổ tán gẫu riêng lóe sáng. ...

[Mặc] tán gẫu riêng [Ham Chơi Viện Viện]: Đi luyện cấp.

[Ham Chơi Viện Viện] hồi âm [Mặc]: A a a! Ngươi vừa rồi đi đâu? Vô Danh được [Ám Kim Long giới]. hẳn thật đẹp, đại thần hảo suất a! Ta ở trong thành chạy vài vòng, như thế nào không thấy được Vô Danh nhỉ?

[Mặc] bình tĩnh hồi âm [Ham Chơi Viện Viện]: Chu Tri Động.

Nói xong, tiểu Pháp sư quần áo rách nát đã yên lặng ở trước mặt cô, hơn nữa lại M cô, kêu cô mở chức năng đi theo.

Trong lúc đi theo.....

[Ham Chơi Viện Viện]: Này, ngươi không có phản ứng gì sao? Còn có bộ trang bị quý hiếm này, ta không thể lấy.

[Mặc]: Đều là thứ không đáng tiền, ta không cắt vào trong kho.

[Ham Chơi Viện Viện]: - _|||.....Ngươi là người chơi nhân dân tệ* sao?

*Người chơi nhân dân tệ: người dùng tiền để chơi game(nâng cấp, đập đá, đập đồ...)

[Mặc]: Không tính. Trò này trăm ngàn lỗ hồng*.

*Lỗ hồng: Chỗ không hoàn thiện, sai sót.

Đỗ Viện Viện không hiểu rõ được ý tứ trong câu nói của hắn, hắn có thể thông qua lỗ hồng của trò chơi thu hoạch cực phẩm trang bị?

A.....Người này đến tột cùng là thần thánh phương nào?

[Ham Chơi Viện Viện]: Ngươi chính là cao thủ hacker trong truyền thuyết sao?

[Mặc] hỏi một đấng trả lời một nẻo: Thử xem lực công kích hiện tại của ngươi.

Đỗ Viện Viện liếc tiểu Pháp sư trên màn hình một cái, nhìn bốn phía một đám quái, mở công năng PK, giờ bảo kiếm trong tay, một chiêu “Liên Hoa kiếm pháp” đánh Mặc. Cơ thể...

[Bản đồ hệ thống]: Ngoạn gia Ham Chơi Viện Viện một kiểm sát thương ngoạn gia Mặc. Đang ở trong thời gian trạng thái hồng danh ngắn.

Chú giải: ngoạn gia ác ý PK(Player Kill), tên nhân vật sẽ biến thành màu đỏ. Giết chết ba người lập tức truyền vào ngục giam. Muốn rời khỏi ngục giam, chỉ cần đợi ba giờ hoặc giết chết NPC ngục cường đại bỏ chạy (chú thích: NPC chỉ những người kiểm soát ngoạn gia). Hơn nữa, ở trạng thái hồng danh, ngoạn gia có thể ác ý PK ngoạn gia mang hồng danh, có tỷ lệ làm cho hồng danh rút ra trang bị hoặc đạo cụ mang theo trên người.

“.....” Đỗ Viện Viện nhìn về phía tiểu Pháp sư nằm trên mặt đất, phát ra cái biểu tình khốc lớn.

[Mặc]: Ta gọi ngươi đánh quái, không phải là đánh ta. Bây giờ, chạy mau.(từ thi nằm trên mặt đất đột nhiên cảnh cáo)

Bỗng nhiên, vốn bản đồ thanh u (thanh tịnh – đẹp đẽ) đùng đùng nhảy ra mấy vị ngoạn gia trên 30 cấp.

Nói thật là mấy người này đã theo dõi Ham Chơi Viện Viện từ lâu, bởi vì nàng một thân trang bị hoàn kim chói mắt làm cho người khác trong vòng ba thước thèm nhỏ dãi.

Thấy thế, Ham Chơi Viện Viện trong trò chơi đã dừng đánh chữ, liền xoay người bỏ chạy.

Trong lúc cô vội vàng, hoảng loạn bỏ chạy quên đóng chức năng PK, tay của cô cứ mang theo hoàng kim bảo kiếm mà chạy.

Nhưng mà, pháp sư công kích từ xa khó lòng phòng bị, tung ra “ Thiểm Điện Kích Quang” đùng đoàng đánh vào thân thể nhỏ bé của cô, giá trị sinh

mệnh liền trực tiếp tụt xuống, Đỗ Viện Viện vừa chạy lại phải vừa cấp cho chính mình thêm máu, nhưng thêm huyết sẽ không thể chạy, nên rất nhanh bị ngoạ gia nào đó một chiêu “Mê Muội” kỹ năng liền ngã trái ngã phải.

Đỗ Viện Viện chăm chú nhìn mấy người đang tới gần, tức giận đến ngứa hai hàm răng, không nghĩ khí đem tỷ tỷ làm đà điều? Oa nha nha! Sau đó cô liền vung bảo kiếm, đại khai sát giới!

[Bản đồ hệ thống]: Ngoạ gia Ham Chơi Viện Viện ác ý sát hại người chơi [Tiểu Nhị Hắc].

[Bản đồ hệ thống]: Ngoạ gia Ham Chơi Viện Viện một kiếm sát hại [Bánh Bao Đi Ngang Qua]. Ác ý PK vượt qua ba lượt, đưa vào ngục giam.

Vù.Đỗ Viện Viện chỉ thấy màn hình lóe lên, ngay sau đó, áo trắng phát phơ Ham Chơi Viện Viện đã thành tù nhân trong ngục giam.

[Ham Chơi Viện Viện] tán gẫu riêng [Mặc]: 55555555555555 ta bị đưa đi rồi.

[Mặc] hỏi âm [Ham Chơi Viện Viện]: Không có việc gì, ta lập tức đến.

[Ham Chơi Viện Viện] hỏi âm[Mặc]: Người tới làm gì? Ba bữa đã bị ngục trưởng cho rằng rắc rối! (Bạch: ý là thế này, sau khi giết ba mạng người hiện lên ba cái bữa ở đầu thì phải, sau đó bị truyền vào ngục giam = rắc rối)

Mặc. Không có đáp lại.

Mà Ham Chơi Viện Viện mặc tù phục được vá khó coi, tội nghiệp ghé đầu vào trước lan can, trông mòn con mắt.

Còn phải không tại Mặc kì quái, không nên cấp cho nàng trang phục và đạo cụ hoành hoang như vậy, nhưng mà cái kia, giết người thực thích a, ~~~~~ (>_<)~~~~~

“Phụt” một tiếng, tòa nhà kí túc xá hiện ra một mảng hắc ám.

Nhanh chóng thấp đèn ở bên ngoài, Đỗ Viện Viện mở cửa sổ nhìn ra ngoài.

Các học sinh tập năm tập ba ngồi vây quanh nhau trên bãi cỏ, chứng minh thiết bị cung cấp điện cho trường học lại bị hỏng, việc liên quan đến internet cũng bị chặt đứt.

(4)

Đỗ Viện Viện đau lòng vuốt ve máy tính, chịu khổ bởi sách vở lại phải thường xuyên gặp lại ngược đãi “cực kì tàn ác” này.

Nhưng cát điện không phải là truyện nhanh chóng, chỉ có thể chờ nhân viên đến sửa lại.

Nàng vừa muốn khép cửa sổ lại, , dõi theo ánh trăng lại phát hiện có một đôi mắt ở lầu một đang nhìn chính mình (Đỗ Viện Viện đang ở lầu hai của kí túc xá, xuyên thấu qua cửa sổ có thể nhìn rõ ràng bên dưới), mà chủ nhân của cặp mắt kia như tinh quang trong đêm tối, vô luận ở chỗ nào, Đỗ Viện Viện đều bắt được một chút ánh sáng.

Pingping ping (tiếng tim đập), khuôn mặt nhỏ nhắn của cô không khỏi đỏ bừng...

Bởi vì, Trần Mặc đang ngoắc cô, cô nhìn xung quanh, nha a, bốn phía không có con côn trùng nào, cũng không có người, chỉ có mỗi mình mình!

Ky bất khả thất thì bất tái lai, Đỗ Viện Viện dè dặt chưa đổi, giờ cao đèn pin hướng dưới lầu chạy như điên.

“ Sur, sur huynh. Kí túc xá của các người cũng bị ngắt điện sao?” Nàng hỏi hộp vuốt phẳng góc áo.

“ n, vừa mới đang nhập liền rớt, đừng có gấp, lập tức đi cứu người.” Trần Mặc đưa ra đáp án không thể tưởng tượng nổi.(Bạch: JQ, có JQ)

“.....” Đỗ Viện Viện bây giờ rơi vào trạng thái bất ngờ, trong nháy mắt không khỏi nghi hoặc, lời này có ý tứ gì, nàng không phải đang yên lành đứng trước mặt hắc sao? (Bạch: Azzz, ngốc giống muội ghê)

Mà Trần Mặc tựa hồ không có giải thích thắc mắc của cô, cười bí hiểm, thuận tiện đem đồ uống đưa cho cô.

Đối với cử chỉ này Đỗ Viện Viện không khỏi khiếp sợ, cô thẹn thùng tiếp nhận đồ uống, cũng không quản là loại đồ uống gì, mở khay ra, “Ừm ục... ừm ục”

“ Khụ khụ khụ.Trời, bia?.....khụ khụ.”

Sắc mặt Trần Mặc khê biến, lấy lại đồ uống trong tay cô, ánh sáng chiếu lên, thực sự là bia.

“.....” Hắc xấu hổ nhìn về phía Đỗ Viện Viện, “ Lấy nhầm rồi, thực xin lỗi.”

Đỗ Viện Viện nhìn thấy thần sắc không yên lòng của Trần Mặc, vội vàng một bản đấm ngực một bên lắc đầu: “Uớp lạnh, rất mát, ha ha.”

Tuy rằng thăm mền Trần Mặc đã lâu, nhưng là cô chưa từng tán gẫu với hắn, nhiều nhất mười lần gặp hắn ở trên đường đi về kí túc xá, rồi cuộc tạo ra cơ hội ngẫu nhiên gặp! Cô cũng không có can đảm chạy tới chào hỏi, thậm chí hèn nhất lấy túi sách che mặt.

Giờ phút này, vô luận thế nào cô cũng không ngờ đến Trần Mặc lại mời cô uống nước. Bìa, ha ha, không biết tại sao lại uống bìa nhưng vẫn thật là vui, nhiệt huyết cô sôi trào!

Trần Mặc cúi đầu tỏ vẻ xin lỗi, thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của cô đỏ lên, liền cởi áo khoác trên người, lót trên thảm cỏ, sau đó mời cô ngồi xuống.

Đỗ Viện Viện chưa quá lo lắng Trần Mặc có phải hay không là thân sĩ, bởi vì ở vườn trường hắn có danh hiệu là “Độc hành hiệp”, lại càng không có cùng nữ sinh liếc mắt đưa tình ở vườn trường, như thế nào có thể làm nàng bớt không thích nam nhân này?

Nghĩ đi nghĩ lại, tay nàng vô thức chạm nhẹ lên cỏ xanh, không ngờ lại chạm vào những ngón tay của Trần Mặc.

Đỗ Viện Viện giống như bị điện giật, rất mạnh tay về, rất muốn làm bộ như không có chuyện gì, nhưng hơi thò gấp gấp có chút hỗn loạn bán đứng cô.

Trần Mặc thấy cô vuốt lấy hai tay, nghĩ cô bị vật gì trên cây cỏ rảnh vào tay, tự nắm lấy tay của cô, mở đèn pin xem xét cẩn thận.

Con ngươi của hắn, ánh sáng của trăng làm nổi bật lên nét nhu hòa, có loại cảm giác không nói lên lời.

Đỗ Viện Viện cảm thấy tim đập nhanh như sắp bay lên trời!

Cô hô hấp thật sâu, một loại ái mộ giống như thật, rất cực! Cô lấy hết dũng khí:

“ Sư huynh.cái kia canh gà.uống sao.”

“ Sao?” Hắn cũng cảm thấy ngạc nhiên, mà lại ần giấu ý cười, “ Chút nữa sẽ nói cho ngươi biết.”

“ Chút nữa?”

Vừa dứt lời, hệ thống điện của tòa nhà kí túc xá khôi phục bình thường, đèn đường chợt chiếu lên hai người, Đỗ Viện Viện sợ bộ dáng mê trai của mình bị Trần Mặc một cái nhìn thấy, , lập tức rút tay về, nhanh chóng đứng lên, ngay cả chào hỏi cũng đều quên lãng chạy về phía kí túc xá.

Cô vừa đi, vừa hé miệng cười, đến giữa đường liền ngồi xỏm ở một góc, giữ lấy bờ tường, khẽ mừng thầm.

Bạn đang đọc truyện *Mùa Xuân Của Tiểu Nhũ Mâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Hạnh Phúc, Ngươi Đã Tới Rồi U?

Trở về kí túc xá, cô cũng không quên chuyện chính mình là “Thân mang tội”, vui mừng đăng nhập vào trò chơi. “Phạm nhân” cũng rất vui sướng! Ngay lúc cô đang cười híp mắt login, tin tức đầu tiên của hệ thống làm cô nghẹn họng gương mặt nhìn.

[Bản đồ hệ thống]: Vô lâm minh chủ [Vô Danh], đệ nhất chiến sĩ bản khu “Thiên Nhẫn” đã ở bản đồ login! (ngoạn gia được hệ thống phong cho phong hào, đi tới đâu đều được hệ thống thông báo)

Đỗ Viện Viện vô thức trừng lớn mắt, vội vàng điều khiển nhân vật di chuyển trong ngục giam. Đại BOSS đình đình Vô Danh đến ngục giam làm gì?

Bỗng nhiên, đại thần uy vũ một thân hoàng kim từ trên trời rơi xuống, cùng với gió lớn thổi ào ào, hắn một thân đơn độc quý gỏi xuống đất, Nguyệt đào hình rồng cần ngang trong tay, mái tóc dài đen nhánh khua trong gió, giống như sư tử oai phong ương ngành kiêu ngạo rít gào.

Ôi chào, trí óc Đỗ Viện Viện mơ màng. ... quá đẹp trai a!

[Ham Chơi Viện Viện]: Vô Danh đại thần, tuy rằng chúng ta không quen biết nhau nhưng ta không chịu được muốn hỏi một câu, ngươi có thể giúp ta đem ngục trưởng làm thịt chứ? Tiện tay thôi mà nha~(≥▽≤)/~nha nha nha.

[Vô Danh]: Được.

“Khụ khụ khụ.” Cô chỉ là tiện miệng nói theo suy nghĩ mà thôi, không ngờ đại thần lại vui lòng giúp cô thoát khỏi bẽ khổ.

Hôm nay rất may mắn a, may mắn đầu tiên là lần đầu được tiếp xúc thân mật với Trần Mặc, sau lại được gặp đại thần, ôi chào, cuộc sống thực quá tốt

đẹp.

Tấn công NPC, đầu tiên là phải mở toàn bộ trạng thái PK, cho nên trong vòng một trăm dặm, đều bị sát thương.

Trong lúc Vô Danh vùng nguyệt đao lên, thân ảnh bốn phía phát ra một tầng ánh sáng, nhìn thẳng về chỗ Đỗ Viện Viện.

[Vô Danh]: Viện Viện, chú ý máu của mình.

[Ham Chơi Viện Viện]: Sao?.....A!

Đỗ Viện Viện thờ hất ra, lập tức thêm máu cho chính mình, hóa ra, ánh sáng kia không phải chỉ là khuếch trương thân phận, mà còn có lực sát thương nhất định.

Ôi? Từ từ! Đại thần vì sao lại thân mật gọi mình là “Viện Viện”?

Vô Danh – ngoạn gia mẫn cấp, có được trang bị đứng đầu khu, giá trị sinh mệnh 30000.

Tuy vậy, bằng thực lực của hắn, giết chết ngục trưởng mười mấy vạn huyết vẫn phải cần mười phút.

Lúc lòng mình xúc động, cô cũng không quên đem hình ảnh mình cùng với đại thần chụp lại, a, ha ha, này có tính là anh hùng cứu mỹ nhân không, hắc hắc ==

Nhưng mà ngay tại lúc cô điều chỉnh độ lớn của góc màn hình lại thấy hai ngoạn gia trâu bò ăn mặc giống nhau.

Hai người này chính là thường lên loa, chính là đệ nhị cùng đệ tam của bản khu [Ban Ngày Không Hiểu Gia] dặt tay thê từ [Mị Nương] ngủ tại nhà tù nhỏ bé.

Đỗ Viện Viện mở lớn hai mắt, này này này, vào ngục giam thật là tốt a!

Nhưng không đợi cô nghĩ xong, chỉ thấy Ban Ngày Không Hiểu Gia đưa lưng về phía Vô Danh, đã thay đổi thành trạng thái công kích.

Mà Vô Danh lại đang PK cùng ngục trưởng, không rảnh để phòng ngự công kích bên ngoài, Ban Ngày Không Hiểu Gia cũng một thân trang bị cực phẩm, lực công kích không thể khinh thường, Vô Danh buộc phải ăn đại hoàn đan để bổ xung giá trị sinh mệnh.

Đỗ Viện Viện ngồi ở trước máy tính, thấy máu của Vô Danh liên tục rút xuống, nhanh đến độ đỏ cả mắt. Nhịn không được mắng lớn.

[Ham Chơi Viện Viện]: Tiểu nhân! Hắn đang đánh ngục trưởng, ngươi lại còn ở sau lưng hắn hạ độc thủ? Có bản lĩnh quang minh chính đại PK, đừng có như chuột cống đánh lén!

[Mị Nương] ngoái đầu nhìn lại cười: Đồ rác rưởi, đứng xa ra một chút.

Mị Nương cũng Đỗ Viện Viện đều là chức nghiệp vú em, nhưng cấp bậc và trang bị của hai người, hiển nhiên là kém xa nhau.

Điều khiến Đỗ Viện Viện không nghĩ tới đó chính là, mồm Mị Nương rất không sạch sẽ! (Bạch:cười)

[Ban Ngày Không Hiểu Gia]: Lão bà, đừng cùng nàng nói năng nhảm nhí, mau thu hình lại, ta hôm nay muốn đem Vô Danh dẫm nát trong lòng bàn chân, ha ha.

Nhưng mà ngay lúc cô bất bình tức giận lại nhận được tin nhắn của Mặc. Phát thư tới.

“Đừng để ý đến hai người bọn họ, bọn họ dù cùng tiến lên cũng không đánh chết được ta.”

Thì ra Vô Danh chính là Mặc, không trách được hắn lại xuất hiện tại ngục giam, trách không được hắn là tiểu hào một thân rác nát cũng không để ý, trách không được thao tác của hắn rất kiêu ngạo, cũng do hắn không phải là một người bình thường, mà là đại thần lớn nhất cả khu.

Không biết vì sao, Đỗ Viện Viện cư nhiên lại đem Vô Danh cùng Trần lão sư Trần Mặc liên tưởng trên cùng một nhân vật, vì thế mượn tên Vô Danh, cô mê trai quá mà đem suy nghĩ trong lòng nói ra:

[Ham Chơi Viện Viện]: Mặc cố lên! Ta yêu ngươi! Ta yêu ngươi! Cố lên! Cố lên!

Lời này vừa nói ra, không biết Vô Danh bị dọa tới như thế nào, nên tốc độ thao tác hỗn loạn một chút, hắn đứng im lặng một chỗ, tùy đối thủ công kích mãnh liệt, tầm mắt hắn từ đầu đến cuối dừng lại ở chỗ nhân vật của Đỗ Viện Viện.

[Ham Chơi Viện Viện]: Mặc mau đánh trả, đừng để cho tiểu nhân đạt được mục đích a!

Vô Danh lúc này mới thu hồi suy nghĩ, một chiêu bạo kích tung ra, gió cao nguyệt đao chém vào đầu vai đối phương, làm cho sinh mệnh đối phương giảm 8000.

Mị Nương thấy sinh mạng lão công nhanh chóng tụt xuống, vì phạm quy tắc PK, một bên giúp lão công thêm huyết, nhân phẩm cuối cùng cũng không còn.

Vô Danh một mặt đối phó với những công kích của Ban Ngày Không Hiểu Gia, một mặt giết chết ngục trưởng, mất thấy giá trị sinh mệnh của ngục trưởng sắp tới đây, Mị Nương lại vung trộm ném độc phân về phía Vô Danh, nháy mắt đưa hấn hóa thạch tại chỗ, nhưng không đợi Mị Nương đắc ý rêu rao, Vô Danh thoát khỏi sự trói buộc của độc phân, vung một đao chém vào chân Mị Nương, đao quang ghê gớm đánh Mị Nương bay tới chỗ cột gỗ.

[Vô Danh]: Thấy ngươi là nữ nhân nên mới không cùng ngươi so đo, tự giải quyết cho tốt.

[Mị Nương] về mặt thất sắc: Như thế nào có thể? Kỹ năng “Thạch hóa” ở toàn khu chỉ có mình ta đạt tới mức mãn cấp, cho dù trang bị ngươi tái cuồng cũng không thể lập tức thoát khỏi được.

[Ham Chơi Viện Viện]: Vô tay! Vô tay! Xứng đáng! Bởi vì giá trị nhân phẩm của các ngươi là số âm.

Vợ chồng hai người không để ý đến những lời khiêu khích của cô, vô liêm sỉ cùng xuất chiêu đối phó với Vô Danh.

Rất cục NPC ngục trưởng chết, Ham Chơi Viện Viện thuận lợi chạy ra khỏi ngục giam, cùng lúc đó, Vô Danh thông qua tiểu hào đưa cô tổng truyền phù, nhanh chóng đưa cô bay về thành, đứng ở khu vực an toàn chờ hấn. Bởi vì nếu cô bị giết, sẽ bị trở lại ngục giam đến tội.

Nhưng Đỗ Viện Viện lại không muốn rời khỏi, dù sao đối thủ cũng là một gã mãn cấp chiến sĩ cùng một vị cao cấp đạo sĩ – tổ hợp chiến đấu, thiên hạ vô địch.

Tuy rằng cô thế đơn lực bạc, nhưng tốt xấu gì cũng là một tiểu đạo sĩ, có thể cấp cho Vô Danh vài giọt máu.

Lúc tâm ý cô hoảng loạn lại phát hiện đại danh của mình từ màu đỏ chuyển sang màu vàng, thông báo rằng cô đã tẩy được một phần tội lỗi, lại sẽ không bị ngoạn gia tùy ý công kích, vì vậy, cô mua truyền tổng phù, đau lòng mua sang được Đại hoàn đan để trị thương, tiếp theo liền trở lại trước cửa ngục giam.

Khi cô đến nơi chính là lúc Vô Danh cùng Ban Ngày Không Hiểu Gia đang đánh nhau túi bụi, ánh sáng bắn ra bốn phía, Sơn Băng Địa Liệt. Cô tìm một góc khuất an toàn, im lặng thêm máu cho Vô Danh, trộm vớt đại hoàn đan xuống dưới đất.

Mà hành vi lén lút của cô, rất nhanh bị một người đang đứng ở một bên xem cuộc chiến – Mị Nương phát hiện.

[Mị Nương]: Nha đầu chết tiệt, còn dám trở về?

[Ham Chơi Viện Viện]: Hừ! Vì cái gì không giám? Xem ta không vừa mắt sẽ giết ta, dù sao ngươi là quý danh không sợ hồng danh.

Đỗ Viện Viện áp dụng phép kích tướng, chỉ cần Mị Nương ra khỏi nhà giam, Vô Danh mới có thể thắng.

Mị Nương sẽ không ngờ đến nỗi cùng cô so đo, nhưng nàng mở hình thức PK tổ đội, một khi công kích Vô Danh, tên của nàng sẽ biến sắc, vì thế Đỗ Viện Viện bắt được cơ hội này, mỗi khi tên của Mị Nương biến sắc, cô có thể ác ý trong hình thức PK tung một ít độc dược về phía Mị Nương, còn phát mấy cái biểu tình chọc giận cột nhà Mị Nương.

Rất cuộc Mị Nương không thể nhịn được nữa, một chiêu sát thương đủ lớn “Hóa Phù” bay về phía Ham Chơi Viện Viện.

Ham Chơi Viện Viện ngã ngay xuống đất, cô vui vẻ lập tức trở về khu vực an toàn, mua thuốc lần nữa rồi tái trở về ngục giam.

Cứ như vậy, đi đi về về, Mị Nương giết cô vô số lần, Mị Nương tiền nhiều, lần lượt ăn đạo cụ tẩy bạch, mà Đỗ Viện Viện cũng bám riết không tha chạy tới, dẫn Mị Nương nhảy nhót khắp bốn phía, cho đến khi đem Mị Nương tới bên cạnh ngục trưởng vừa sống lại. Ngục trưởng gấp hồng danh giết không tha, tất nhiên bám lấy Mị Nương điên cuồng chém giết.

Chức nghiệp của Mị Nương dù sao cũng là đạo sĩ, phòng ngự so với chiến sĩ không giống nhau, càng không chịu nổi NPC liên tục công kích, chỉ có cách vừa bổ sung huyết vừa chạy, bộ dạng chật vật không chịu nổi, còn đầu hình đáng để tam toàn khu.

[Đại Lạt Bá][Vô Danh]: Từ lúc khu mở đến nay, ngươi đã bị ta giết 1356 lần, đừng tự rước lấy nhục nữa.

Lời vừa lóc ra đúng lúc Ban Ngày Không Hiểu Gia ngã xuống đất, vừa xoát ra, nháy mắt mặt biên trò chơi đã chật ních.

Đỗ Viện Viện xoa xoa cái trán đầy mồ hôi, tuy rằng đã chết hơn chục lần, nhưng giờ phút này miễn bàn, cô đều cười đến vui vẻ.

Cô cứ tưởng Vô Danh sẽ mắng đối phương đến tang tác toi bởi, không biết, Vô Danh vừa nói câu kia xong, đổi lại một khuôn mặt ôn nhu tươi cười.

[Đại Lạt Bá][Vô Danh]: Viện Viện, nàng nguyện ý gả cho ta chứ?

“?!” Đỗ Viện Viện suýt chút nữa ngã từ trên ghế xuống, Vô Danh nói cái gì vậy?

[Đại Lạt Bá][Vô Danh]: Nếu nàng không đáp ứng, ta sẽ tiếp tục xoát, cho đến khi nào nàng đồng ý mới thôi.

Đỗ Viện Viện cứ tưởng là hấn nói giỡn, ai ngờ hấn thật sự làm.

Mấy trăm lời câu hôn, rất nhanh chóng nhấn chìm các tin tức của ngoại gia, thậm chí cũng có ngoại gia bắt đầu quát [Ham Chối Viện Viện], giục nàng nhanh chóng đáp ứng, để làm cho khu trở lại bình thường, còn bắt đại thần đẹp trai đứng đầu toàn khu chờ đến bao giờ?

“.....” Đỗ viện viện cắn cắn ngón tay, gả thực ra không thành vấn đề, nhưng cô chính là một cái nghèo kiết xác, Làm sao có thể sánh với những cái người ta sử dụng tùy tiện cũng là đại gia a.

[Ham Chối Viện Viện] tán gẫu riêng [Mặc]: Người đừng có xài tiền bấy bạ, nếu người không sợ ta là gay, ta liền gả cho người.

[Mặc] hỏi âm [Ham Chối Viện Viện]: Xem màn hình.

Đỗ Viện Viện không hiểu rõ nên từ từ ngược mắt lên....

“Vô Danh đã sử dụng phù thay đổi thời tiết, đem toàn bộ không trung vốn màu xanh nhuộm thành một mảng tối đen, “Bằng bằng bằng” vài tiếng nổ vang lên, mấy đạo pháo hoa y như lửa của phượng hoàng bùng sáng tận trời, ngay sau đó, những cánh hoa anh đào màu hồng nhạt bay lộn khắp nơi, một sân đầy màu đỏ của hoa anh đào, nhẹ nhàng bay trong gió khắp thành, tạo thành một biển hoa ừng tâm tư.”

Thấy thế, Đỗ Viện Viện hiển nhiên là thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà đâm ra lo sợ), cô che môi, tự nhiên khóc.

Lúc này cô lại nhận được một cái bưu kiện, cái nhãn độc nhất vô nhị [Ám Kim Long giới] đã được đưa vào hộp thư của Đỗ Viện Viện.

Cô khẽ mỉm môi, tuy rằng cảnh trước mắt đều giống như hư cấu trong câu truyện tiểu thuyết, cô lại cảm thấy niềm hạnh phúc trước nay chưa từng có, đồng thời cũng cảm thấy tội lỗi lan tràn khắp lòng mình.

Thực xin lỗi Trần sư huynh, ta biết ta không nên thay lòng đổi dạ, nhưng là Ô ô..... ta chỉ hâm mộ người ta một lát, ta còn rất thích người, tin tưởng ta, ta thề!

[Đại Lạt Bá][Vô Danh]: Điều quan trọng nhất đã quên nói, canh của nàng tay nghề thật không tồi ^_^. Uống được lắm.

Đỗ Viện Viện nháy mắt hóa đại, cô đồ dân dòn này, kỳ thật vừa nãy Trần Mặc đã đưa ra gợi ý, thế nhưng cô thật không ngờ đại thần Vô Danh chính là Trần Mặc cô yêu nhất!

Cơ thể cô khẽ run lên, cô không nói hai lời, véo một cái vào đùi bạn tốt.....

“A!.....Khuya khoắt đừng động kinh!.....”

“Úi da! Đau sẽ không phải là mộng! Mau rời giường chúc mừng ta! Mặc rốt cục cũng theo ta..... Ha ha ha.....”

Người yêu nhau, không ở nơi này gặp nhau, thì ở chỗ này gặp gỡ, đơn giản là, bọn họ vì muốn tìm được hạnh phúc mà ra sức chạy.

-Hoàn-

Bạn đang đọc truyện *Mưa Xuân Của Tiểu Nhũ Mâu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.